R 5420

"நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனம்"
"THE MEMORIAL SUPPER'

எப்புறமும் உள்ள கர்த்தருடைய பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஜனங்கள் அனைவரும், நம் பாவங்களுக்காக தம்மை பலிசெலுத்தின நம் மீட்பரின் மரணத்தை நினைவுகூறும் சிலாக்கியத்தை ஆதாயப்படுத்துவர் என்று நாம் நம்புகிறோம். அதாவது, மனித நிலைமையில் மீட்பரின் பாடுகளிலும் மரணத்திலும் அவரோடுகூட நாம் பங்குபெறுதலைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நம் கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களும், அடையாளமான அவரது மரணத்தை, நிகழ்வு நடப்பதற்கு முன்கூட்டியே சந்தித்தனர், ஆகவே அவரது பலியின் வருடாந்திர ஆசரிப்பில் நாம் கலந்துகொள்வது பொருத்தமானதே.

யூதருடைய பஸ்கா பண்டிகைக்கு பதிலாக, இந்த நினைவுகூருதலை ஏற்படுத்தியிருந்த கர்த்தருடைய நோக்கத்துக்கு இசைவாக வருடந்தோறும் அனுசரிப்பது, இந்த தருணத்தை மிகவும் ஈர்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த வருடாந்திர நினைவுகூறுதலின் அம்சத்தை புறக்கணித்துவிட்டு, மாதந்தோறும், வாரந்தோறும், 3 மாதத்திற்கொருமுறை என்றும் அனுசரிக்கிற எந்த கொண்டாட்டமும் இசைவற்றது. வேறுபட்டு இதை ஆசரிப்பவர்களை நாம் குறைகூறாதிருப்போமாக. ஆனால் சமயம் வாய்க்கும்போது. அவர்களுக்கு இந்த மாபெரும் நினைவுகூறுதலின் நிகழ்ச்சியை நாம் கடைப்பிடிப்பதன் காரணங்களை தெரிவிப்போமாக.

இதை நாம் வருடத்திற்கொருமுறை செய்யும்போதெல்லாம், அவர் வரும்வரைக்கும் கர்த்தருடைய மரணத்தை நாம் அறிவிக்கிறோம். நம் கர்த்தர் அறுவடைக்காலத்தின்போது, நம்மோடு பலவருடங்களாக பிரசன்னமாகியிருக்கிறார் என்று நாம் நம்பியிருக்கும்போது, அவரது மரணத்தை நினைவுகூறும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஞாபகார்த்தத்தை தொடர்ந்து அனுசரிப்பதில் தடை ஏற்படுத்துவதில்லை. கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை வரைக்கும் என்பது, இந்த யுகத்தின் முழு அறுவடைப் பணியும் முடிவடைந்து, கிறிஸ்துவின் முழு சரீரமாகிய சபையும் மகிமையை அடையும்வரை, அவரது மரணத்தை தொடர்ந்து அனுசரிக்கவேண்டும் என்ற அர்த்தத்தின்படியே அவர் கூறினார் என்பது நம் கருத்தாயுள்ளது. அதன்பிறகு, நாம் அவரோடுகூட புதிய பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவோம் என்று அவர் அறிவித்தார்.

நாம் தற்போது உலகத்தின் ஏளனம் மற்றும் எதிர்ப்பினால் அவருடைய துன்பம் அவமானம் இகழ்ச்சி நிந்தைகளின் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுகையில், அவருடைய புதியபாத்திரம், மகிழ்ச்சியின் பாத்திரமாக, ஆசீர்வாதம், மகிமை, கனம், சாவாமையாகிய தெய்வீக சுபாவமாக இருக்கும். நம் கர்த்தருக்கு உபத்திரவத்தின் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணும்படி ஊற்றின பிதா, அவருக்கு ஆசீர்வாதம் மற்றும் மகிமையின் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணவும் முன்கூட்டியே ஊற்றியிருந்தார். இந்த உபத்திரவமாகிய பாத்திரத்தில் நாம் அவரோடுகூட பங்குபெறும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறபடியால், நம் உயிர்த்தெழுதலின் "மாறுதலிலும்", அவரோடுகூட மகிமை மற்றும் ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரத்தில் பங்குபெறும் சிலாக்கியம் பெற்றிருப்போம். ஆம்! நம் பாத்திரம் தற்போது, கசப்பும் இனிப்பும் கலந்ததாக இருக்கிறது. அவரை நேசிப்போர்க்கு அவர் ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிற அநேக காரியங்களை நாம் விசுவாசத்தினால் ஏற்கனவே அனுபவித்திருக்கிறோம்.

நம் கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டில், யூதருடைய மேம்பாட்டு நிலையை சந்திரன் அடையாளப்படுத்துகிறது. சூரியன், சுவிசேஷயுகத்தின் மேம்பாட்டுநிலையை குறிக்கிறது. சூரியனின் கதிர்களின் பிரதிபலிப்பிலிருந்து சந்திரன் வெளிச்சம் கொடுப்பதுபோல், நியாயப்பிரமாண யுகப்பிரிவு, வருங்காலத்தில் வரவிருக்கிற காரியங்களுக்கு நிழலாக அல்லது பிரதிபலிப்பாக உள்ளது. நீதியின் சூரியன் தன் ஒளிக்கற்றைகளால் குணப்படுத்த உதிக்கும் நேரத்துக்கு மிக அருகாமையில் நாம் இருக்கிறோம். அப்பொழுது தேவனுடைய அறிவின் வெளிச்சமாகிய ஜலத்தினால் உலகை நிரப்புவார். இதைக் கண்டுணர்ந்து, நம் குரு வழிகாட்டுகிறபடி, நம் தலைகளை உயர்த்தி சந்தோஷமடைவோமாக. நீதியின் சூரியனில் உள்ளடங்கியவர்களாக, ஜெயங்கொள்ளுகிற சபையின் அங்கங்கள் அனைவரும் இருக்கிறபடியால், நம் கர்த்தருடைய உவமையில் குறிப்பிடப்பட்டபடி(மத்13:43), தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையார் கூட்டிசேர்க்கப்படுவது பின்தொடரும். மேலும் உலகின்மீது ஆயிரமாண்டு மகிமை பிரகாசிக்கும் முன்னர், அவளது மகிமை நிறைவடைந்திருக்கும்.

நினைவுகூறுதலில் தற்போது பங்கேற்கும்போது, நீதியின் சூரியன் எழும்புவதை விசுவாசக்கண்களில் நாம் நோக்கிப்பார்க்கிறோம். இந்நிலைமையை முதலாவது நினைவுகூறுதல் அனுசரிக்கப்பட்ட நிலைமைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அந்நேரத்தில் முரண்பாடு நிலவினதை உணர்கிறோம். சந்திரன்(நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை) அப்பொழுது முழுமையாயிருந்த வேளையில், இயேசுவை புறக்கணித்து அவரை சிலுவையிலறைந்தபிறகு, உடனடியாக, யூதருடைய ஆட்சிஅமைப்பு படிப்படியாகக் குறைந்தது. இயேசு சிலுவையிலறையப்பட்ட அந்நாளில், சந்திரன் முழுமையாய் பிரகாசித்தது, அதேசமயம் தேய்வடைவதும் துவங்கியது.

தகுதியோடு அதை புசித்தலும் பருகுதலும்

நினைவுகூறுதலின் இராப்போஜனத்தால் ஒரு பெரும் ஆசீர்வாதம் வரவிருக்கிறது என்ற உண்மையை அடையாளப்படுத்துவதை புத்திக்கூர்மையோடு உணர்கிறோம். மேலும், அதில் கலந்துகொள்வோர் அடையும் மகிழ்ச்சியானது, அவரது விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் அளவுக்கேற்ப உள்ளது. அதேசமயம், தகுதியில்லாமல், பொருத்தமில்லாமல் பங்கேற்கிறவருக்கு சாபமும் இணைந்துள்ளது. கர்த்தரோடு தங்கள் இருதயங்கள் மற்றும் அனைத்தையும் அவருக்கும்அவரது ஊழியம் செய்வதற்கும் அர்ப்பணித்து, அவருடன் உறவுக்குள் வந்திருப்பவர்களைத் தவிர, ஒருவரும் இதில் பங்கேற்கக்கூடாது.

தாங்கள் பாவிகள் என்று தாங்களே உணர்ந்து, பாவத்திலிருந்து மீட்பவராக இரட்சகரை ஏற்றுக்கொண்டோரைத் தவிர, ஒருவரும் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைக்குள் வரமுடியாது. இரட்சகர் மூலமாக பிதாவினிடத்தில் வருகிறவர்கள் எல்லோருடைய குறைபாடுகளுக்கும் ஈடுகட்டுவதற்கு அவரது தகுதியே போதுமானது. இப்படிப்பட்ட எல்லோரும் பெருமளவிலான மகிழ்ச்சியுடன் இதில் பங்கேற்கவேண்டும். நம் குருவின் துன்பங்களை நினைவுகூரும்போது, அவைகள் தங்கள் இருதயங்களிலும் ஜீவியத்திலும் கொண்டுவருகின்ற அந்த துன்பங்களிலும் ஆசீர்வாதங்களிலும், அவர்கள் சந்தோஷமடைவார்கள். கிறிஸ்துவின் தியாகபலியின் புண்ணியத்தை மதித்துப்போற்றி, தாங்கள் அடைகின்ற ஆசீர்வாதங்களனைத்தும், அவர் மூலமாகவே வருகிறது என்று உணர்ந்திருப்போரைத்தவிர, இப்படிப்பட்ட தருணங்களில் திராட்சப்பழ இரசத்தில் பானம் பண்ணக்கூடாது. கர்த்தரிடத்தில் தங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொடுத்து, தேவசித்தத்துக்கு முழுமையாக பணிந்துபோகிறவர்களைத் தவிர, வேறு ஒருவரும் இப்பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணக்கூடாது. இது துன்பத்தின் பாத்திரம், மரணத்தின் பாத்திரம் என்பதையே இப்பாத்திரம் முக்கியப்படுத்துகிறது. "பிதாவே, என் சித்தமல்ல, உம் சித்தப்படியே ஆகட்டும்" என்பதே நம் குருவின் ஜெபமாயிருந்தது. நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனத்தில் பங்குபெறுபவர்களுடைய விண்ணப்பமும், உணர்வும் இப்படியாகவே இருக்கவேண்டும்.

இந்த நினைவுகூருதலின் இராப்போஜனத்தில் கலந்துகொள்ளும் மற்றவர்களுக்கோ, இது கேலிக்கூத்தாக இருக்கும், தவறானதாயிருக்கும், ஓரளவு சாபத்தைக் கொண்டுவருவதாக இருக்கும். அவர்கள் தங்களுடைய தவறான நடைமுறையைப் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கேற்ப, தேவனால் அவர்கள் நிராகரிக்கப்படுவதோடு, அவர்களுடைய சொந்தமனசாட்சியும் அவர்களை அங்கீகரிக்காது.

மாம்சத்தின் அபூரணங்களினிமித்தமாக, நினைவுகூறுதலிலிருந்து விலகியிருக்கவேண்டும் என்று ஒருவரும் எண்ணாதிருப்பார்களாக. அநேகருக்கு இது ஒரு பெரும் இடறுதலின் கல்லாக இருக்கிறது. நாம் மாம்சத்திலிருக்கிறவரையில், வார்த்தை செயல் சிந்தனைகளில் அபூரணங்கள் இருப்பது நிகழக்கூடியதே, இதை தவிர்க்கமுடியாது. நாம் செய்ய எண்ணியவைகளை நம்மால் செய்ய முடிவதில்லை என்று பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். ஏனெனில் நம்முடைய அன்றாட, உள்நோக்கமில்லாத, மனப்பூர்வமற்ற மீறுதல்களுக்கு மன்னிப்பு அடைய தெய்வீக கிருபை நமக்கு தேவைப்படுகிறது. ஏற்கனவே நம்முடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருந்து, கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியத்துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பவர்கள், ஜெபத்தில் பரலோக கிருபாசனத்தண்டை வரும்படிக்கு உற்சாகப்– படுத்தப்படுகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்; "நாம் இரக்கத்தைப்பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம் " – எபிரேயர் 4:16. ஏனெனில் நம் தேவைகளுக்காக தேவன் வழியைத் திறந்துவைத்து, இந்த ஏற்பாட்டை நமக்காக செய்திருக்கிறார்.

நம் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கென தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறபடியால், அதனடிப்படையில் நாம் மனம்வருந்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் நாம் மன்னிப்பு கோரினபோது இனியும் நாம் சாபத்தீர்ப்பின்படி பாவிகளல்ல என்று நாம் உணர்கிறோம், கிறிஸ்துவின் நீதியை ஆடையாக நாம் அணிந்துள்ளோம். இந்தக் கருத்தே அப்.பவுலின் வார்த்தைகளின் பின்னணியாக இருந்து, ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கு பொருந்துகிறது;

“சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” – ரோமர் 12:1.

கர்த்தரிடத்தில் எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் கணக்குகளை நேர்மையாகக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் குறைவுபடுவார்களானால், அதை சரிசெய்ய காலந்தாழ்த்தக்கூடாது. இரட்சகரது பலியின் புண்ணியத்தின் மூலமாக மன்னிப்பை அடையவேண்டும். அவர்களுக்கு சம்பவிக்கும் நேரத்திலேயே, கர்த்தருடனான அப்படிப்பட்ட கணக்குகளை முறையாக ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு நேரிடும் காலத்துக்குப் பின்னர் அல்ல. குவியலாகும்படி அவர்கள் அவற்றை அனுமதிக்கக்கூடாது. அவர்கள் தங்கள் ஆத்துமாவுக்கும், பரலோகப்பிதாவுக்குமிடையே சுவரை எழுப்பிக்கொள்வார்கள். ஆனால் கடந்தகாலத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்திருந்தாலும், நினைவுகூறுதலின் காலத்தில், மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கர்த்தருக்கும் நமக்குமிடையே, அவருடைய கண்களிலிருந்து நம்மை மறைக்கும் எந்த மேகமும் மீந்திராதபடி நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய நேரம் இதுவாகும்.

இவ்வாறு மன்னிக்கப்பட்ட, இவ்வாறு எந்தக் கரையுமின்றி சுத்திகரிக்கப்பட்ட நம்முடைய கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தோடு, நம் கர்த்தரின் மரணத்தை நினைவுகூறும் பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம். அவருடைய பலி மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றின் புண்ணியத்தின் முக்கியத்துவமானது, எப்படி தேவகிருபையை பிரதிபலிக்கிறது என்றும், இது ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது எப்படி முழு உலகிற்கும் அதே கிருபையை படிப்படியாக நீட்டிக்கச்செய்யும் என்றும் நம் சிந்தைகளில் மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, மனதில் பதியவைப்போமாக. நம் கர்த்தரோடுகூட ஞானஸ்நானத்தில் மரித்திருக்கிறோம் என்றும், அவரது சரீர அங்கங்களாக பிட்கப்பட நாம் நம்மை அர்ப்பணித்திருக்கிறோம் என்பதையும், ஒரே அப்பத்தின் பல பாகங்களாக, அவருடைய துன்பம், அவமானம் மற்றும் மரணத்தின் பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணவும் பங்குபெறுவதை நினைவுகூர்வோமாக. “நாம் அவரோடேகூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால், அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்…” – 2தீமோத் 2:12.

எப்புறமும் இருக்கிற கர்த்தருடைய உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருக்கிற ஜனங்கள் அனைவரும், இந்த வருடத்தின் நினைவுகூருதலை அனுசரிக்கும்போது, அபரிதமான ஆசீர்வாதத்தை ஆழமாக உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம்.“நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே, ஆதலால்.. பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்” – 1கொரிந்5:7.